

wawczych przyjmowane są inne dzieci za opłatą ponoszoną przez osoby, które do tego się zobowiązują.

Dzieci umieszczone w wojewódzkich zakładach opiekuńczo-wychowawczych przebywają w nich do ukończenia lat 17.

Art. 5. Koszty utrzymania wojewódzkich zakładów opiekuńczo-wychowawczych pokrywają wojewódzkie związki komunalne, a do czasu przejęcia przez nie tych zakładów, związki celowe (art. 9). Fundusze na ten cel tworzą się:

- a) z opłat, pobieranych za korzystanie z zakładów;
- b) z dochodów z majątku, przeznaczonego specjalnie na użytek zakładu;
- c) z dotacji, zapomóg i dobrowolnych ofiar;
- d) z ogólnych dochodów utrzymującego zakład wojewódzkiego związku komunalnego względnie związku celowego.

Skarb Państwa pokrywa koszty utrzymania dzieci w wojewódzkich zakładach opiekuńczo-wychowawczych w tych wypadkach, gdy do tego jest zobowiązany na podstawie odpowiednich przepisów.

Art. 6. Związki komunalne pokrywają koszty utrzymania dzieci w wojewódzkich zakładach opiekuńczo-wychowawczych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 726).

Art. 7. Ustanowienie zarządów wojewódzkich zakładów opiekuńczo-wychowawczych oraz kontrola ich działalności należy do samorządu wojewódzkiego. Nadzór nad urządzeniem i prowadzeniem zakładów wykonywa Minister Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 8. Przepisy rozporządzenia niniejszego stosuje się do zakładów wychowawczo-poprawczych, o ile nie pozostają w sprzeczności z obowiązującymi przepisami tych zakładów dotyczącymi.

Art. 9. Do czasu utworzenia samorządu wojewódzkiego, prawa i obowiązki, wynikające z przepisów niniejszego rozporządzenia, wykonywają właściwe związki celowe (dobrowolne lub przymusowe).

Art. 10. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa poznańskiego, pomorskiego i śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Sładkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczt i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

57.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 grudnia 1927 r.

o przemyśle zastawniczym.

Na podstawie art. 42 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorca, prowadzący przemysł zastawniczy, powinien złożyć kaucję w kasie skarbowej właściwej dla miejsca siedziby odnośnego przedsiębiorstwa. Dokument koncesyjny, stwierdzający prawo do prowadzenia przemysłu zastawniczego, władza przemysłowa wydaje przedsiębiorcy dopiero po wręczeniu jej zaświadczenia (pokwitowania) kasy skarbowej o złożeniu odnośnej kaucji.

Przedsiębiorstwa zastawnicze, istniejące prawnie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie mogą być zmuszone do złożenia lub podwyższenia kaucji.

§ 2. Kaucja od przedsiębiorstwa zastawniczego (zakładu głównego lub filji) wynosi 10% kapitału zakładowego; najmniejsza wysokość kaucji wynosi:

- 1) w mieście stoł. Warszawie . . . 25.000 zł.
- 2) w miastach: Krakowie, Lwowie,
Poznaniu i Łodzi 15.000 „
- 3) we wszystkich innych miejscowościach 10.000 „

Kaucję należy złożyć w gotówce lub w papierach publicznych, posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne).

§ 3. Dla zaspokojenia wierzytelności, nie wynikłych z prowadzenia przez przedsiębiorcę przemysłu zastawniczego, kaucja może być wzięta w zastaw lub poddana egzekucji tylko bez uszczerbku dla prawa pierwszeństwa roszczeń, określonych w art. 42 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym.

Wierzytelności takie mogą być zaspokojone z kaucji dopiero w rok po nabyciu prawa zastawu względnie po wydaniu egzekucji i to tylko o tyle, o ile przed wydaniem kaucji nikt nie zgłosił władzy przemysłowej roszczeń do przedsiębiorcy, wynikłych z prowadzenia przezeń przemysłu zastawniczego.

§ 4. W razie zmniejszenia się kaucji przemysłowiec powinien pod rygorem utraty koncesji uzupełnić kaucję w terminie, oznaczonym przez władzę przemysłową II instancji, do właściwej określonej w § 2 wysokości.

§ 5. Kaucję zwraca się dopiero w rok po zakończeniu prowadzenia przemysłu zastawniczego, o ile w międzyczasie nikt nie zgłosił władzy przemysłowej roszczeń do przedsiębiorcy o wynagrodzenie szkody, wynikłej z prowadzenia przez przedsiębiorcę przemysłu zastawniczego.

§ 6. Postanowienia powyższych paragrafów nie mają zastosowania do zakładów zastawniczych, organizowanych przez Państwo, związki komunalne, komunalne kasy oszczędności oraz inne osoby prawa publicznego, o ile zakłady te nie są obliczone na zysk.

§ 7. Dotychczasowe przepisy, dotyczące się zawierania umów zastawniczych, obowiązków i praw prowadzącego przemysł zastawniczy w razie niewykupienia zastawionego przedmiotu, oraz sposobu prowadzenia ksiąg i wykazów pozostają tymczasowo w mocy aż do odmiennego uregulowania.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie następnego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meyszowicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

58.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych

z dnia 30 grudnia 1927 r.

w sprawie emisji Serji I 5⁰/₀ państwowej renty ziemskiej.

Na mocy części 3 art. 34 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej, ogłoszonej w dniu 9 stycznia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Na cele wymienione w części 1 art. 34 ustawy o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) oraz w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. w sprawie wynagrodzenia za nieruchomości ziemskie, przejęte na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 374) wypuszcza się Serję I 5⁰/₀ państwowej renty ziemskiej w złotych w złocie na sumę 50.000.000 złotych w złocie.

§ 2. Obligacje Serji I 5⁰/₀ państwowej renty ziemskiej opiewać będą na okaziciela i będą wypu-

szczone w odcinkach po 100, 500, 1.000 i 5.000 złotych w złocie, każda obligacja zaopatrzona będzie w 20 półrocznych kuponów oraz w talon. Kuponny płatny będą półrocznie zdołu, w dniach 1 czerwca i 1 grudnia każdego roku. Pierwszy kupon płatny będzie w dniu 1 czerwca 1928 r.

§ 3. Obligacje Serji I 5⁰/₀ renty ziemskiej będą zaopatrzone w podpisy Ministra Skarbu i Ministra Reform Rolnych, członków Komisji Kontroli Długów Państwa oraz w pieczęć Ministerstwa Reform Rolnych.

Kupony oraz talony będą zaopatrzone w podpisy Ministra Skarbu i Ministra Reform Rolnych.

§ 4. Umorzenie obligacji Serji I 5⁰/₀ państwowej renty ziemskiej nastąpi nie później niż po upływie 41 lat od daty ich wypuszczenia. Umorzenie odbywać się będzie półrocznie drogą losowań lub skupu z wolnej ręki, począwszy od dnia 1 czerwca 1928 r. według planu umorzenia, jak w załączniku. W razie jeśliby obligacje skupione celem ich amortyzacji nie dosięgły wysokości raty przypadającej do amortyzacji w danym terminie, brakująca reszta będzie zamortyzowana drogą losowania. Numery i wartość nominalna obligacji wylosowanych będą ogłaszane każdorazowo w Monitorze Polskim.

§ 5. Jeżeli sumy przeznaczone na umorzenie obligacji w myśl części 1 art. 35 ustawy o wykonaniu reformy rolnej i części 1 art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 374) będą przewyższały normy ustalone w planie amortyzacyjnym, nadwyżka tych sum zużyta będzie na przedterminowe umorzenie obligacji renty. Obligacje przedterminowo umorzone mogą być zaliczone na poczet wykonania planu amortyzacyjnego w następnych terminach, jeżeli faktyczne wpływy wymienionych sum z okresu poprzedniego będą niższe od kwot przeznaczonych na umorzenie obligacji renty w planie amortyzacyjnym.

§ 6. Kupony z zapadłym terminem płatności oraz wylosowane obligacje Serji I 5⁰/₀ państwowej renty ziemskiej opłacane będą w Centralnej Kasie Państwowej, kasach skarbowych, Państwowego Banku Rolnego, Banku Gospodarstwa Krajowego, Pocztowej Kasie Oszczędności oraz ich oddziałach. Przy wypłacie kapitału wylosowanych obligacji, wartość brakujących kuponów, których termin płatności przypada po dacie wylosowania, będzie potrącona od kapitału.

§ 7. Z dniem wylosowania obligacji Serji I 5⁰/₀ państwowej renty ziemskiej ustanie jej oprocentowanie.

Obligacje 5⁰/₀ państwowej renty ziemskiej mogą być przedstawione do spłaty w ciągu lat 30 od dnia ich wylosowania, kupony zaś w ciągu lat 5 od dnia ich płatności. Obligacje 5⁰/₀ państwowej renty ziemskiej i kupony nieprzedstawione do spłaty w powyższych terminach ulegają przedawnieniu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*